

ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування

Шиндер Вікторія Миколаївна

МОДЕРНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В
УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття наукового ступеня
магістра публічного управління

Миколаїв – 2019

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Глобальні трансформації, що відбуваються у сучасному українському суспільстві та внутрішні протиріччя розвитку держави довели, що існуюча система публічного управління не відповідає викликам та вимогам часу. Європейський вектор розвитку, який обрала Українська держава вимагає поступового перетворення країни на високорозвинену, правову та цивілізаційну державу з відповідним рівнем демократії та соціальної стабільності. Виклики, які постали перед нашою державою вимагають системних реформ, спрямованих на модернізацію українського суспільства. Тенденції до модернізації сучасного публічного управління обумовлені також національними особливостями та інтересами багато громадян і соціальних груп в Україні. Дана тенденція відбивається і на властивості публічного управління, що в практичній реалізації виражається в довіру чи недовіру громадян до публічної влади. Низька ефективність публічної служби, якість надання публічних послуг, нерозвиненість демократичних процедур керівництва актуалізують дослідження у сфері модернізації системи публічного управління.

Більшість сучасних спеціалістів стверджують, що саме децентралізація влади є одним із ефективних інструментів модернізації системи публічного управління, яка наразі формується в українському суспільстві і за умов остаточної реалізації реформи будуть створені необхідні організаційно-правові передумови для подальшого розвитку демократизації владних відносин.

Саме це і актуалізує дослідження питання модернізації системи публічного управління в умовах децентралізації влади і потребує детального аналізу теоретико-методологічних засад даної проблеми, висвітлення сучасного стану процесу децентралізації в Україні як основного засобу модернізації системи публічного управління, а також, застосовуючи кращі світові практики, розробки ефективної моделі модернізації системи публічного управління в умовах децентралізації влади.

Модернізація системи публічного управління розглядається у працях В. Бакуменка, Т. Бельської, В. Єлагіна, Ю. Кальниша, Д. Карамішева, К. Колесникової, В. Корженка, М. Лахижи, В. Мартиненка, В. Нікітіна, О. Орлова, М. Пасічника, Л. Приходченко, О. Решоти, В. Солових та ін. Теорію та практику процесу децентралізації системи державного управління досліджували В.Гройсман, Г. Коваленко, М.Багмет, О.Євтушенко та ін.

Базисні складові нормативно-правових аспектів децентралізації висвітлено в працях В. Ємельянова, А. Шульги, Л. Бабич, С. Балацького, О. Батанова, Н. Бикадорової, А. Буковинського, Н. Камінської, І. Карчевської. Організаційно-управлінський аспект формування структури місцевого самоврядування в Україні досліджували В. Бабаєв, О. Бобровська, С. Болдирев, А. Дегтяр, А. Гошко, Я. Жовнірчик, А. Мерзляк, Ю. Молодожен, В. Огаренко, Р. Плющ, А. Ткачук та ін.

Мета і завдання дослідження. Метою магістерської роботи є розробка ефективної моделі модернізації системи публічного управління в контексті децентралізаційних реформ.

Для реалізації поставленої мети поставлені такі **завдання:**

– визначити методологічні засади дослідження децентралізації публічної влади на основі узагальнення доробок вітчизняних та зарубіжних науковців;

- висвітлити стадії формування вітчизняної нормативно-правової бази децентралізації влади в процесі імплементації європейських стандартів;
- проаналізувати сучасний стан процесу децентралізації в Україні;
- розробити ефективну модель модернізації системи публічного управління в умовах децентралізації влади.

Об’єктом дослідження виступає система публічного управління держави.

Предметом дослідження є модернізація системи публічного управління в умовах децентралізації влади.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети в магістерській роботі було застосовано комплекс методів наукового дослідження. За допомогою проблемно-пошукового методу визначено проблему, підібрано й узагальнено джерела з теми дослідження та запропоновано шляхи її розв’язання. Абстрактно-логічний – для аналізу існуючих джерел, теоретичного узагальнення й формування висновків.

Метод дедукції дав змогу розширити понятійно-категорійний апарат і уточнити зміст поняття «децентралізація». Порівняльно-правовий і порівняльно-функціональний методи дали можливість установити сучасний стан процесу децентралізації в Україні та проаналізувати формування вітчизняної нормативно-правової бази децентралізації влади. Метод функціонального аналізу було використано для визначення практичних напрямків здійснення децентралізації влади в контексті її модернізації.

Теоретико-методологічною основою магістерської роботи стали фундаментальні положення, дослідження українських та зарубіжних науковців і фахівців у сфері децентралізації та реформи місцевого самоврядування в Україні та європейських країнах.

Наукова новизна одержаних результатів магістерського дослідження полягає в тому, що автор здійснив спробу комплексно та всебічно здійснити дослідження проблеми модернізації системи публічного управління в контексті децентралізації влади.

вперше:

систематизовано наукові положення з визначенням проблеми децентралізації публічного управління як головного фактору модернізації публічного управління;

удосконалено:

відомості про сучасний стан процесу децентралізації, а також міжнародний досвід реалізації даної реформи.

набули подальшого розвитку:

теоретичні підходи щодо практичних засад модернізації системи публічного управління в контексті децентралізації влади.

Практичне значення одержаних результатів. Розроблені в дослідженні теоретичні положення доведені до рівня конкретних пропозицій можуть бути реалізовані у вітчизняній практиці при модернізації системи публічного управління в умовах децентралізації влади.

Апробації. Основні наукові результати роботи представлені під час Науково-практичної конференції «Лісабонський договір – 10 років після набуття чинності. Що змінилося у функціонуванні ЄС?».

Публікації. Основні положення і результати дослідження викладено в 2 одноосібних публікаціях автора, з них 1 стаття (Шиндер В.М. Сучасний стан процесу децентралізації України // Студентські наукові студії: Молодіжний науковий журнал. – Миколаїв : Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2019 (подано до друку) та 1 – у матеріалах

конференції.

Структура та обсяг роботи. Магістерська робота складається зі вступу, трьох розділів, які містять шість підрозділів, висновків, списку використаних джерел, який налічує 81 найменування та додатку (1). Загальний обсяг роботи складає 90 сторінок, із них 80 сторінок основного тексту.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У вступі обґрунтовано актуальність теми, сформульовано мету та основні завдання, об'єкт і предмет, методи дослідження, висвітлено наукову новизну і практичне значення виконаної роботи. Наведено результати апробації основних положень та особистий внесок автора дослідження.

У першому розділі *«Теоретико-методологічні засади дослідження проблеми модернізації системи публічного управління в умовах децентралізації влади»* висвітлено теоретичний аспект проблеми децентралізації публічного управління як головного фактору модернізації публічного управління та проаналізовано методологічні засади дослідження децентралізації публічної влади.

Підрозділ 1.1. *«Теоретичний аспект проблеми децентралізації публічного управління як головного фактору модернізації публічного управління»* присвячений теоретичному аспекту дослідження даного питання.

Вказано, що модель публічного управління, яка наразі сформована в Україні, є надмірно централізованою, тому, як стверджують спеціалісти, для зміни парадигми управління необхідна реалізація системних реформ, спрямованих на децентралізацію. Саме передача владних повноважень на місцевий рівень і є ефективним реформуванням системи публічного управління.

Стан дослідження проблеми організації публічної влади в Україні явно недостатній. Хоча інтерес до нього за десятиріччя незалежного існування держави суттєво зріс, все-таки дослідники обмежуються здебільшого порівняльним аналізом систем права чи правових інститутів окремо взятих країн. Та й таких праць очевидно мало – серед них слід назвати роботи В. Авер'янова, Р. Агроноффа, М. Баймуратова, І. Балабанової, О. Батанова, Ю. Бальція, О. Бориславської, Т. Брауна, Є. Василькової, О. Василюка, В. Гробої, І. Дробуш, І. Заверухи, А. Зайця, В. Кампа, М. Корнієнка, О. Корпаня, В. Кравченка, В. Куїбиди, П. Мартиненка, М. Орзіх, С. Панасюка, В. Погорілка, М. Пухтинського, Н. Рудої, А. Ткачука, В. Шаповала, Ю. Шемшученка, І. Дробота та ін.

Зроблено висновок про актуальність дослідження питання щодо процесу децентралізації в Україні. Значна частина вітчизняних учених наголошують на тому, що розбудова місцевого самоврядування в нашій країні неможлива без активної громадської позиції населення, перехід від простої сукупності мешканців до спільноти, яка має сумісні інтереси, може шукати та об'єднувати ресурси для досягнення спільної мети щодо розвитку їх територіальної громади. Вивчення досвіду країн ЄС щодо децентралізації засвідчує, що більшість європейських країн мають позитивний досвід децентралізації, що може стати ґрунтовною основою для проведення реальних та ефективних реформ місцевого самоврядування в Україні. Основна мета цих реформ – це надання місцевим громадам самостійності у вирішенні локальних проблем та питань на користь звичайного місцевого населення.

У підрозділі 1.2. *«Методологічні засади дослідження децентралізації публічної влади»* проаналізовано методологічні основи виконання дослідження.

Зазначено, що саме проведення реформи децентралізації та впровадження найкращих практик європейського досвіду у цій сфері сприяли популяризації теоретико-методологічних досліджень щодо наукового обґрунтування основоположних засад функціонування місцевого самоврядування в Україні. Це спонукало науковців до пошуку оптимальної моделі організації місцевого самоврядування у сучасних соціально-економічних та політичних умовах.

Зроблені висновки, що лише на основі вивчення сучасного стану та історичного розвитку проблеми децентралізації місцевого самоврядування стає можливим його наукове пізнання, розуміння сутності та впливу на суспільне життя (в тому числі й формування громадянського суспільства). Тому виникла необхідність конкретизації поняття «децентралізації публічної влади», її основних ознак та принципів. Саме вирішення цих проблем на методологічному та теоретичному рівнях дозволить охарактеризувати сутність, зміст, функціональне призначення, шляхи підвищення ефективності їх реалізації та інші аспекти.

У другому розділі *«Потенціал децентралізації в Україні: очікування громадськості та практичний досвід»* проаналізовано нормативно-правову базу децентралізації влади в процесі імплементації європейських стандартів та висвітлено сучасний стан процесу децентралізації в Україні.

У підрозділі 2.1. *«Аналіз нормативно-правової бази децентралізації влади в процесі імплементації європейських стандартів»* вказано, що подальша демократизація суспільства, модернізація системи публічного управління, становлення інститутів громадянського суспільства та збереження ідеї правової держави неможливе без створення нової моделі територіальної організації влади, децентралізацію завдань, повноважень та відповідальності; розвиток системи місцевого самоврядування і формування спроможних територіальних громад. Успішне здійснення реформи децентралізації зобов'язує владу адаптувати нормативно-правову базу у сфері децентралізації відповідно до європейських норм. Основне бачення змін від реформи децентралізації було закладене у Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, що була ухвалена Кабінетом Міністрів України 1 квітня 2014 р.

Зроблено висновки, що законодавча база є відображенням форсованого процесу реформи об'єднання територіальних громад. Саме законодавчі акти покладають відповідальність на органи місцевого самоврядування, вказані зміни у законодавстві сприяють зростанню бюджетів територіальних громад та реалізують більше можливостей цих територій. Зміни в законодавчому вимірі децентралізації є свідченням впровадження демократичних цінностей та стабільного зростання добробуту громадян. Процес децентралізації управління повинен стати рушійною силою оптимального розвитку місцевого самоврядування у вигляді територіальних громад.

У підрозділі 2.2. *«Сучасний стан процесу децентралізації в Україні»* зазначено, що подальша модернізація системи публічного управління, яка характеризується демократизацією, становлення інститутів громадянського суспільства неможлива без подальшого розгортання реформи децентралізації, яка на сьогодні являється однією з визначальних та перспективних реформ. Оптимізація системи публічного управління

обумовлюють нові умови реалізації децентралізації за умови збереження ідей правової держави.

Наголошено, що після п'яти років після активного упровадження реформи децентралізації, політики та науковці вважають її однією із найуспішніших реформ в Україні починаючи з 2014 р. Адже децентралізовані процеси у сфері медицини, освіти, надання адміністративних послуг демонструють реальні позитивні результати і свідчать про модернізацію системи публічного управління та наближенню її до європейських стандартів. Характеризуючи сучасний стан реформи децентралізації в Україні зазначено, що громади, які скористались процедурою добровільного об'єднання, отримали значні повноваження та ресурси і в більшості демонструють безпрецедентні досягнення в облаштуванні транспортної і соціальної інфраструктури, наданні адміністративних послуг, оптимізації видатків. Результати також підтверджуються громадською думкою: соціологічні дослідження три роки поспіль фіксують близько 40% респондентів, які бачать покращення у своїх населених пунктах, проти 5%, які стверджують що стало гірше.

Зроблено висновки, що зазначені результати першого етапу реформи децентралізації і вказані подальші плани та перспективи свідчать про стрімкий розвиток децентралізації в Україні та модернізацію системи публічного управління загалом. Національні та регіональні органи влади отримали додаткові повноваження щодо забезпечення сталого соціально-економічного розвитку, з'явилися нові можливості задля зростання якості життя населення через використання додаткових ресурсів, правильній економічній політиці та стратегії розвитку.

У третьому розділі «Практичні засади модернізації системи публічного управління в контексті децентралізації влади» досліджено міжнародний досвід реалізації децентралізації як фактор підвищення ефективності публічного управління, а також, відповідно до поставлених завдань у магістерській роботі, розроблено ефективну модель публічного управління в Україні з урахуванням світового досвіду

У підрозділі 3.1. «Міжнародний досвід реалізації децентралізації як фактор підвищення ефективності публічного управління» вказано, що у більшості демократичних держав саме місцеві органи управління безпосередньо вирішують повсякденні, найбільш важливі суспільні питання. Це обумовлює порівняно високу управлінську зацікавленість та активну участь громадян в діяльності місцевих органів влади. Виділено п'ять форм децентралізації серед зарубіжних країн:

- регіоналізація через федеральні утворення (Австрія, Бельгія, Боснія і Герцеговина, Росія, ФРН, Швейцарія);
- регіональна автономія (Іспанія, Італія, Сполучене королівство Великої Британії та Північної Ірландії);
- регіональна децентралізація (Франція, Угорщина, Нідерланди, Норвегія, Польща, Словаччина, Чехія, Швеція);
- адміністративна регіоналізація (Албанія, Вірменія, Білорусь, Болгарія, Греція, Грузія, Данія, Литва, Португалія, Румунія, Туреччина і ін.)

Зроблені висновки, що процес децентралізації влади майже у всіх зарубіжних країнах супроводжувався територіальною реформою, яка зводилася до укрупнення територіальних одиниць. Модель децентралізації не може бути універсальною, кожна країна повинна знайти свою, відповідну до її соціальних, економічних, політичних, культурних та географічних умов. Децентралізація сприяє ефективному управлінню,

зміцнення демократії і, отже, прогресу.

У підрозділі 3.2. «Розробка ефективної моделі публічного управління в Україні з урахуванням зарубіжного досвіду» з'ясовано, що потреба в пошуках ефективної моделі публічного управління зумовлена кардинальними змінами в сучасному суспільстві, тим самим органи публічної влади втрачають здатність відповідати на сучасні виклики суспільства, соціально-економічні та політичні трансформації. Згідно із світовим досвідом одним із пріоритетних напрямів формування ефективної системи публічного управління в Україні є, насамперед, децентралізація владних повноважень та модернізація адміністративно-територіального устрою.

Зроблено висновки, що в умовах євроатлантичної інтеграції сучасна українська система публічного управління є недосконалою та не досить ефективною, тому автором магістерської роботи, на основі досліджень сучасних теоретиків та практиків державного управління було розроблено складові елементи ефективної моделі публічного управління в Україні.

Рис. 1. Основні складові запропонованої ефективної моделі публічного управління в Україні з урахуванням світового досвіду

Таким чином, Україна має імплементувати у власну модель публічного управління елементи різних апробованих у світі такого типу моделей, які забезпечують підвищення її ефективності. Водночас слід організувати й пошук власних інноваційних підходів, які відповідають національним особливостям.

ВИСНОВКИ

У магістерській роботі наведено вирішення актуального наукового завдання з обґрунтування теоретичних положень та розробки практичних засад модернізації системи публічного управління в контексті децентралізації влади. Результати дослідження дають підстави сформулювати висновки і рекомендації, що мають теоретичне та практичне значення.

У результаті дослідження зроблено наступні висновки:

1. Модель публічного управління, яка наразі сформована в Україні, є надмірно централізованою, тому, як стверджують спеціалісти, для зміни парадигми управління необхідна реалізація системних реформ, спрямованих на децентралізацію. Саме передача владних повноважень на місцевий рівень і є ефективним реформуванням системи публічного управління. Висвітлення теоретичного аспекту питання модернізації системи публічного управління в умовах децентралізації влади вважаємо за необхідне розпочати з концептуальних та термінологічних аспектів децентралізації влади.

Аналіз наукових досліджень та практики запровадження децентралізації публічного управління свідчить, що вона розглядається як багатогранна концепція, яка в найбільш загальному вигляді трактується як передача влади, відповідальності та ресурсів від національного рівня до регіонального рівня, що представлений відповідними обраними органами влади, або до територіальних органів центральних органів виконавчої влади, або приватному сектору.

Щодо методологічних засад дослідження децентралізації публічної влади, варто вказати, що методологія науки публічного управління зумовлена особливостями правової реальності і являє собою цілісну та узгоджену систему способів пізнання та включає такі складники: загальний (філософський) підхід; загальнонаукові методи; спеціальні методи; власні правові методи.

Актуалізація теоретико-методологічних досліджень в аспекті наукового обґрунтування засад функціонування місцевого самоврядування в Україні набуває все більшої популярності внаслідок проведення адміністративної реформи на засадах децентралізації та імплементації європейського досвіду в цій сфері.

2. Основне бачення змін від реформи децентралізації було закладене у Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, що була ухвалена Кабінетом Міністрів України 1 квітня 2014 р. Цей установчий документ покликаний вирішити низку проблем, що стоять на заваді розвитку місцевого самоврядування та гальмують впровадження публічних політик в масштабах держави. Під час ухвалення Концепції було продемонстровано політичну волю Уряду до комплексної децентралізації влади.

Аналіз нормативно-правової бази децентралізації влади в процесі імплементації європейських стандартів доводить, що успішне здійснення реформи децентралізації зобов'язує владу адаптувати нормативно-правову базу відповідно до європейських норм. Наразі вже сформований якісний нормативно-правовий каркас децентралізації в Україні, проте в результаті аналізу виділено головні проблеми формування законодавчої бази децентралізації на сучасному етапі:

- Процес розгляду та ухвалення деяких ключових законопроектів щодо децентралізації влади у ВРУ залишається не виправдано повільним. Відтермінування ухвалення законодавства уповільнює темпи імплементації реформи децентралізації та може свідчити про брак політичної волі до впровадження її нового етапу.

- Необхідність змін у нормативно-правовому полі, без яких неможливо досягти кількісних зрушень у формуванні спроможних територіальних громад та побудові нового районного поділу.

- Зволікання із впровадженням змін до Конституції, необхідних для повноцінного втілення Концепції реформування місцевого самоврядування.

3. Подальша модернізація системи публічного управління, яка характеризується демократизацією, становлення інститутів громадянського суспільства неможлива без подальшого розгортання реформи децентралізації, яка на сьогодні являється однією з визначальних та перспективних реформ. Оптимізація системи публічного управління обумовлюють нові умови реалізації децентралізації за умови збереження ідей правової держави. Після п'яти років після активного впровадження реформи децентралізації, політики та науковці вважають її однією із найуспішніших реформ в Україні починаючи з 2014 р.

Зазначені результати першого етапу реформи децентралізації і вказані подальші плани та перспективи свідчать про стрімкий розвиток децентралізації в Україні та модернізацію системи публічного управління загалом. Національні та регіональні органи влади отримали додаткові повноваження щодо забезпечення сталого соціально-економічного розвитку, з'явилися нові можливості задля зростання якості життя населення через використання додаткових ресурсів, правильній економічній політиці та стратегії розвитку. Здійснивши дослідження міжнародного досвіду реалізації децентралізації як фактору підвищення ефективності публічного управління, варто вказати, що у всіх розвинених країнах головне завдання влади полягає у вирішенні проблем інститутів громадянського суспільства за допомогою місцевого самоврядування. Проблему якісного задоволення таких потреб допомагає вирішити децентралізація.

Отже, загальновизнаним є той факт, що без удосконалення територіальної організації держави побудувати принципово нову систему публічної адміністрації у ній неможливо. Процес децентралізації влади майже у всіх зарубіжних країнах супроводжувався територіальною реформою, яка зводилася до укрупнення територіальних одиниць. В основі скорочення числа адміністративних одиниць, зокрема муніципалітетів, лежить припущення, що надання послуг у більших адміністративних підрозділах є ефективнішим та результативнішим. В результаті децентралізації відбувається пожвавлення економічної активності на місцевому рівні, у сфері обслуговування створюються робочі місця, які раніше не були характерні для сільської місцевості. Розвиток підприємництва відбувається також і через зменшення адміністративних перешкод. Об'єднана громада отримує дозвіл тільки від одного органу влади, в той час як раніше потрібно було отримувати дозволи в декількох місцях, часто корупційним шляхом.

Таким чином, варто зазначити, що модель децентралізації не може бути універсальною, кожна країна повинна знайти свою, відповідну до її соціальних, економічних, політичних, культурних та географічних умов. Децентралізація сприяє ефективному управлінню, зміцненню демократії і, отже, прогресу.

4. На основі викладеного матеріалу у магістерському дослідженні автором здійснено розробку ефективної моделі публічного управління в Україні з урахуванням світового досвіду. Потреба в пошуках ефективної моделі публічного управління зумовлена кардинальними змінами в сучасному суспільстві, тим самим органи публічної

влади втрачають здатність відповідати на сучасні виклики суспільства, соціально-економічні та політичні трансформації. Діяльність владних структур, як і раніше, підпорядкована стандартам і процедурам раціонального бюрократичного підходу, який недостатньо придатний для впровадження демократичних принципів урядування в умовах динамічних змін як внутрішнього, так і зовнішнього середовищ.

Отже, українська система публічного управління, детально дослідивши аспекти реформування та модернізації систем публічного управління зарубіжних держав повинна адаптувати ту модель, яка відповідає сучасним реаліям, соціально-економічному та політичному становищу держави. Таким чином, можемо виділити основні складові елементи, які підвищать якість публічного управління в Україні: повноцінне впровадження системи електронного урядування, використання державно-приватного партнерства, як рівноправне взаємовигідне співробітництво між державою і бізнесом у процесі облаштування інфраструктури й надання публічних послуг за умови розподілу ризиків та відповідальності; застосування експертно-консультативних послуг, які сприятимуть формуванню комплексного бачення та розв'язання проблем, активізацію інститутів громадянського суспільства, імплементації досвіду країн ЄС щодо антикорупційної політики, втілення якісно нової системи підготовки та професійного навчання сучасних управлінців.

АНОТАЦІЯ

Шиндер В. М. Модернізація системи публічного управління в умовах децентралізації влади. – Рукопис.

Магістерська робота на здобуття академічного ступеня магістра за спеціальністю – 281 «Публічне управління та адміністрування». – Чорноморський національний університет імені Петра Могили, Миколаїв, 2019.

Магістерська робота присвячена дослідженню трансформацій, що відбуваються у сучасному українському суспільстві та внутрішнім протиріччям розвитку держави, які довели, що існуюча система публічного управління не відповідає викликам та вимогам часу. Європейський вектор розвитку вимагає поступового перетворення країни на високорозвинену, правову та цивілізаційну державу з відповідним рівнем демократії та соціальної стабільності. Проведене дослідження з модернізації системи публічного управління у умовах децентралізації влади дозволяє зробити висновок, що Україна має імплементавати у власну модель публічного управління елементи різних апробованих у світі такого типу моделей, які забезпечують підвищення її ефективності. Водночас слід організувати й пошук власних інноваційних підходів, які відповідають національним особливостям.

Ключові слова: децентралізація; публічне управління; реформування; модернізація.

Shinder VM Modernization of Public Management System in Conditions of Power Decentralization. - Manuscript.

Graduate work for obtaining an educational degree «Master» in Specialty - 281 «Public Administration and Administration». - Petro Mohyla Black Sea National University. – Mykolaiv, 2019.

The master's thesis is devoted to the research of transformations taking place in modern

Ukrainian society and internal contradictions of the state development, which proved that the existing system of public administration does not meet the challenges and demands of time. The European vector of development requires the gradual transformation of the country into a highly developed, rule of law and civilization state with an appropriate level of democracy and social stability. The conducted research on the modernization of the system of public management of the conditions of decentralization of power makes it possible to conclude that Ukraine should implement in its own model of public management the elements of various types of models tested in the world that increase its efficiency. At the same time, it is necessary to organize the search for your own innovative approaches that correspond to national peculiarities.

Keywords: decentralization; public administration; reforming; modernization.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ

1. Шиндер В.М. Децентралізація влади як фактор підвищення ефективності публічного управління (досвід європейських країн). / В.М. Шиндер // «Могилянські читання – 2019». Науково-практична конференція. «Лісабонський договір – 10 років після набуття чинності. Що змінилося у функціонуванні ЄС»: тези. – Миколаїв: Вид-во ЧНУ імені Петра Могили, 2019. – С. 10-13.
2. Шиндер В.М. Сучасний стан процесу децентралізації в Україні // Студентські наукові студії: Молодіжний науковий журнал. – Миколаїв : Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2019. (подано до друку).